

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่น ถือเป็นนโยบายสำคัญของประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายหลักทั้ง 3 ฉบับ อันได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ได้มีการกำหนดบทบัญญัติในมาตรา 80 (4) ว่าให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ พร้อมทั้งได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เพื่อให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ได้รับโอกาสทางการศึกษาและการสนับสนุนจากรัฐอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงได้กำหนดบทบาทของการบริหารและการจัดการศึกษา โดยแยกออกเป็นสามส่วน ส่วนที่หนึ่ง ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ส่วนที่สอง ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่สาม ว่าด้วยการบริหารและการจัดการของเอกชน โดยในส่วนที่สองที่เป็นการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น ซึ่งตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ให้มีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารจัดการการศึกษาในเขตพื้นที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ . 2544 : 9-11)

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา รวมทั้งมีอำนาจในการพิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษา ประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติอย่างสมบูรณ์ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.2544 :86-87)

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการที่จะนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้ไปสู่เป้าหมายที่ดี และต้องเป็นผู้ที่เข้าใจว่าการศึกษาคือหัวใจที่สำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ซึ่งการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นในด้านการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารจะต้องใช้ความพยายามความสามารถทางด้านการบริหารจัดการศึกษาและการบริหารด้านต่างๆ ตลอดจนต้องมีคุณลักษณะของผู้นำ โดยเฉพาะคุณลักษณะของผู้นำทางการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องยึดถือปฏิบัติในการบริหารงาน เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบผลสำเร็จและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งบทบาทหน้าที่ผู้บริหารการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549 : 38-41) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาไว้ 12 มาตรฐาน เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษามีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพทางการศึกษายิ่งขึ้น ให้สามารถประกอบวิชาชีพได้ตามมาตรฐานวิชาชีพและถูกต้องตามกฎหมาย และสำนักพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งของนักบริหารงานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

จากเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานดังกล่าว ผู้บริหารการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพได้มาตรฐาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น แต่จากข้อมูลผลการวิจัยของ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสิงสาง (2545 : 70-74) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นขาดบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิและความรู้ตรงตามสาขาวิชาและความต้องการของชุมชน ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์สำหรับรองรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาอย่างเพียงพอ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจในการถ่ายโอนการจัดการศึกษา ขาดการกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาในท้องถิ่นที่ชัดเจน ขาดความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในการกำหนดแนวทางให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนนักเรียนในท้องถิ่น จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่กลุ่มข้าราชการครูบางส่วนได้เดินทางมาชุมนุม เพื่อคัดค้านการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารและจัดการศึกษา ณ บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้าและหน้ากระทรวงศึกษาธิการ เหตุผลส่วนหนึ่งของการคัดค้านครั้งนี้ คือ ความไม่เชื่อมั่นของข้าราชการครูที่มีต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษา ตามเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนด จำนวน 12 มาตรฐาน (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2548 : 1) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานภายในกองการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องการศึกษาถึงคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่ามีมาตรฐานตามเกณฑ์ด้านคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจังหวัดปทุมธานีถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายในด้านการจัดการศึกษาจังหวัดหนึ่ง ประกอบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี โดยนำเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาที่คุรุสภากำหนดและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มาศึกษาเปรียบเทียบยังไม่มีผู้วิจัยไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเกณฑ์มาตรฐานด้านคุณลักษณะของผู้นำทางการศึกษา พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติทางบวกแก่ข้าราชการครูในการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษาและตำแหน่งงาน

ในการประสานพลังเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ปฏิบัติคนเป็นแบบอย่างที่ดี มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีไหวพริบปฏิภาณ

3. ขอบเขตพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 65 แห่ง

4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดปทุมธานีตามเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาตามที่คุรุสภา กำหนด และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

1. มีความรอบรู้
2. เป็นนักวางแผน
3. เป็นนักพัฒนา
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. มีความสามารถในการประสานพลังเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ
6. ปฏิบัติคนเป็นแบบอย่างที่ดี
7. มีภาวะผู้นำ
8. มีมนุษยสัมพันธ์
9. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
10. มีไหวพริบปฏิภาณ

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะผู้นำทางการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นำมีคุณลักษณะทางวิชาชีพทางการศึกษา และคุณลักษณะส่วนตัวที่เหมาะสมกับการบริหารงานการศึกษาและบุคคลอื่นให้การยอมรับ นับถือ ได้แก่ มีความรอบรู้ เป็นนักวางแผน เป็นนักพัฒนา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการประสานพลังเพื่อให้เกิดสำเร็จผล ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีไหวพริบปฏิภาณ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

มีความรอบรู้ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลักการ บริหารงานการศึกษา และบริหารงานได้อย่างเหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งผู้บริหาร การศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายทางการศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับอื่นที่ใช้ในการปฏิบัติงานการศึกษา สามารถนำความรู้ ความสนใจมาเป็น แนวทางในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ

เป็นนักวางแผน หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความเข้าใจในนโยบายและแผนงาน ด้านการศึกษาขององค์กร มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความสามารถในการประเมินสถานการณ์ ล่วงหน้าได้ เป็นผู้กำหนดและวางแผนงานขององค์กรได้อย่างมียุทธศาสตร์ เหมาะสมกับเงื่อนไข ข้อจำกัด และสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับนโยบาย แนวทาง เป้าหมายของการพัฒนา และสามารถนำแผนงานไปปฏิบัติจนเกิดประสิทธิผลต่อองค์กรและส่วนรวมได้อย่างแท้จริง

เป็นนักพัฒนา หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความเข้าใจโครงสร้างการบริหารงาน การศึกษาของหน่วยงาน เข้าใจในหลักการนิเทศการศึกษาและหลักการประชุม สัมมนา และการ ติดตามงาน มีความเข้าใจในแนวทางการพัฒนางานการศึกษาและมีความสามารถในการแนะนำ ชี้แจงผู้ร่วมงาน สามารถใช้เทคนิคและวิธีการในการประเมินเพื่อพัฒนาผู้ร่วมงาน ให้ผู้ร่วมงานรู้ ศักยภาพของตน สามารถเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนางานและสามารถลงมือปฏิบัติจน เป็นผลให้ศักยภาพของผู้ร่วมงานเพิ่มพูน สามารถพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าตามทิศทางที่ กำหนด

มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีแนวความคิดหรือวิธีการใน การบริหารงานการศึกษารูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ สามารถสร้างสรรค์งานด้านการศึกษาตามบริบท ขององค์กร เลือกและปรับปรุงนวัตกรรมการบริหารงานการศึกษาได้อย่างหลากหลายตรงกับ

สภาพการณ์ แวดล้อม เงื่อนไข ข้อจำกัดของงาน จนสามารถนำไปสู่ผลงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ เพื่อให้องค์กรและท้องถิ่นพัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

มีความสามารถในการประสานพลังเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีทักษะในการบริหารงานบุคคล เลือกและใช้กิจกรรมการบริหารที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของบุคลากรและองค์กร ผู้บริหารต้องกระตุ้น ชัยยุ ท้าทายให้บุคลากรมีความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กรและชื่นชมผลสำเร็จเป็นระยะๆ เป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจให้บุคลากรให้ศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติ และปรับปรุงงานต่างๆ ได้ด้วยตนเองจนเกิดเป็นค่านิยมในการพัฒนางานตามภาวะปกติ อันเป็นบุคลิกที่พึงปรารถนาของบุคลากรและองค์กร

ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษาแสดงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้ปรากฏเป็นตัวอย่างแก่บุคลากรในองค์กร มีความรับผิดชอบต่องาน มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความยุติธรรมในการบริหารงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต อุดสาหกรรม และเสียสละ มีบุคลิกภาพดี แต่งกายได้อย่างเหมาะสม และมีความตั้งใจจริงในการบริหารงาน การศึกษา จนทำให้บุคลากรในองค์กรและบุคคลทั่วไปเกิดความยอมรับ เชื่อถือและศรัทธาต่อการบริหารงาน จนสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยความพึงพอใจ

มีภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษาใช้เทคนิคและความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชาบุคลากรในองค์กรให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายขององค์กร เป็นผู้นำในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ด้วยการพูดนำ ปฏิบัตินำ และเป็นผู้นำในการจัดระบบงานให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร มีศิลปะในการจูงใจให้บุคลากรในองค์กรและบุคคลทั่วไปเกิดความศรัทธา มีความนับถือ และมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตาม จนสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด และสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลอยู่เสมอ

มีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในการติดต่อประสานงานกับชุมชนและหน่วยงานอื่น เพื่อร่วมพัฒนาและบริหารงานการศึกษาของท้องถิ่น มีความสามารถในการระดมมวลชนเพื่อร่วมคิด ร่วมวางแผนอย่างสร้างสรรค์และสามารถชักนำมวลชนให้ร่วมปฏิบัติงานตามแผนด้วยความเต็มใจ เต็มความสามารถ พร้อมทั้งยอมรับความสามารถและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างจริงจัง เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ และเสริมสร้างบรรยากาศประชาธิปไตย

เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ ติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกทุกๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย มีความเข้าใจในสถานการณ์ปัจจุบันในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีความสามารถในการ

การศึกษาหาข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และสรุปเหตุผลจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างยุติธรรม สามารถนำข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ผ่านการวิเคราะห์มาใช้ในการพัฒนางานให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

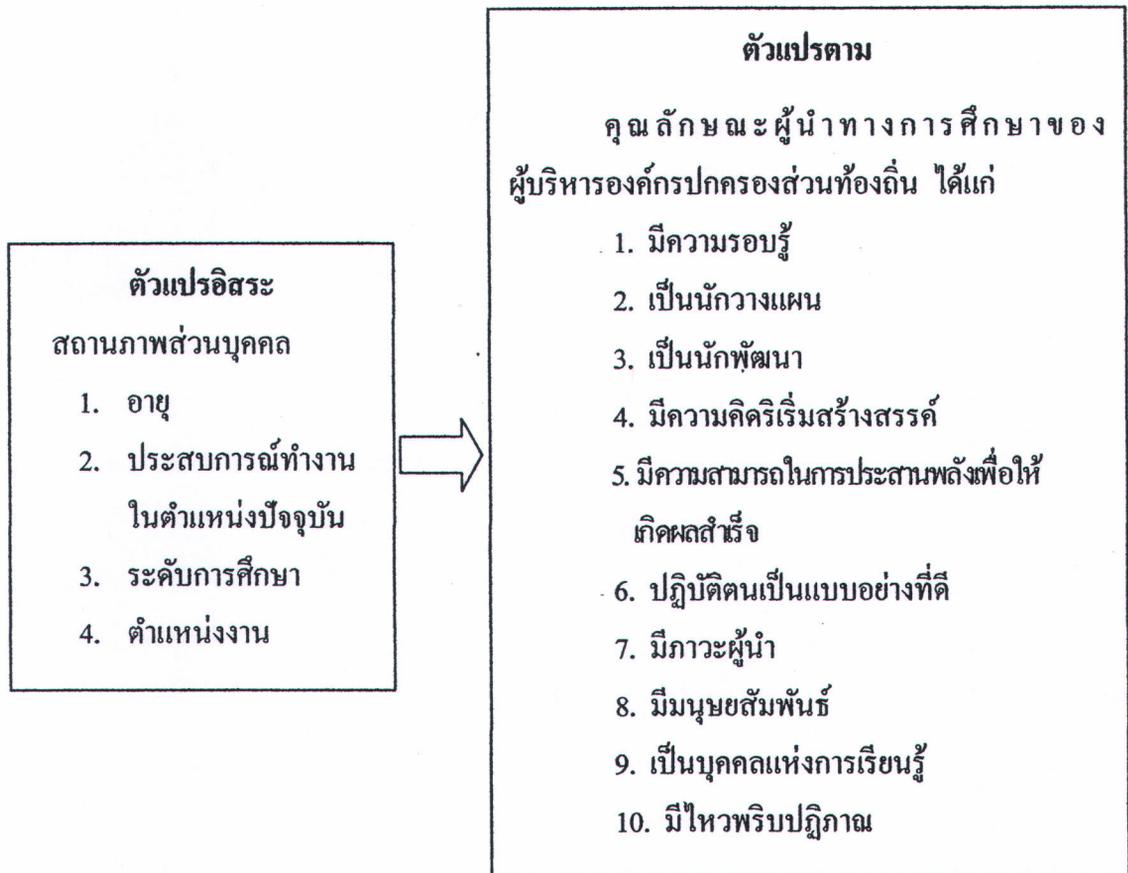
มีไหวพริบปฏิภาณ หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษามีความคิดเท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับงานให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถบริหารจัดการกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างสอดคล้อง สมดุล และเสริมสร้างซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวอยู่เสมอ มองเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน มีความเด็ดขาด ไม่โลเล และกล้าตัดสินใจดำเนินการเพื่อผลในอนาคตอย่างทันท่วงที เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นก้าวหน้าอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับความก้าวหน้าของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดยั้ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ผู้นำทางการศึกษา หมายถึง บุคคลที่มีคุณลักษณะทางวิชาชีพทางการศึกษาและคุณลักษณะส่วนตัวที่เหมาะสมกับการบริหารงานการศึกษา และบุคคลอื่นให้การยอมรับนับถือ ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะโดยรวมดังนี้ มีความรอบรู้ เป็นนักวางแผน เป็นนักพัฒนา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการประสานพลังเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีไหวพริบปฏิภาณ

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายกององค์กรบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกององค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง นายกององค์กรบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกององค์กรบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์กรบริหารส่วนจังหวัด รองนายเทศมนตรี รองนายกององค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่งรองนายกององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ปลัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล และผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้ากองการศึกษา หัวหน้าส่วนการศึกษา รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้ากองการศึกษา หัวหน้าส่วนการศึกษา ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพส่วนบุคคล คือ อายุ ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้นำทางการศึกษาแตกต่างกัน